DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

17. december 2009 *

I sag C-586/08,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien) ved afgørelse af 9. juli 2008, indgået til Domstolen den 29. december 2008, i sagen:

Angelo Rubino

mod

Ministero dell'Università e della Ricerca,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Toader, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer) og P. Kūris,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: N. Jääskinen
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Angelo Rubino ved avvocato F. Brunello

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato F. Quadri

— den græske regering ved E. Skandalou og S. Vodina, som befuldmægtigede

— den slovakiske regering ved B. Ricziová, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og L. Prete, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 1, litra c), EF og artikel 47, stk. 1, EF samt af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

2 Anmodningen er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Angelo Rubino og Ministero dell'Università e della Ricerca (Italiens universitets- og forskningsministerium, herefter »ministeriet«) angående sidstnævntes afslag på Angelo Rubinos ansøgning om optagelse på listen over indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis, som føres af ministeriet.

Retsforskrifter

Direktiv 2005/36

3 Direktiv 2005/36 omstrukturerer og forenkler bestemmelserne i de tidligere direktiver og erstatter navnlig Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT 1989 L 19, s. 16) og Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF (EFT

L 209, s. 25). Ifølge betragtning 14 til direktiv 2005/36 berører den omarbejdning, som foretages ved direktivet, ikke den ordning for anerkendelse, der var fastlagt med direktiv 89/48 og 92/51.

4 Det fremgår af artikel 2, stk. 1, i direktiv 2005/36, at det gælder for enhver statsborger i en medlemsstat, der ønsker at udøve »et lovreguleret erhverv« i en anden medlemsstat end den, hvor han har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer.

5 Artikel 3, stk. 1, litra a) og b), indeholder følgende definitioner:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »lovreguleret erhverv«: en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf; især vil anvendelsen af en faglig titel, der ifølge love eller administrative bestemmelser er begrænset til en person, der er i besiddelse af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, være en form for udøvelse. […]

b) »erhvervsmæssige kvalifikationer«: kvalifikationer, som er attesteret ved et uddannelsesbevis, et kursusbevis som omhandlet i artikel 11, litra a), nr. i), og/eller erhvervserfaring«.

6 Artikel 11 i direktiv 2005/36 har overskriften »Kvalifikationsniveauer«, og artikel 11, litra a), nr. i), bestemmer:

»Med henblik på anvendelsen af artikel 13 placeres de faglige kvalifikationer på de nedenfor beskrevne niveauer:

a) et kursusbevis udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet, udpeget ifølge denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser, for

i) […] en specifik eksamen uden forudgående uddannelse […]«

7 Artikel 13 i direktiv 2005/36 har overskriften »Betingelser for anerkendelse«, og i artikel 13, stk. 1, fastsættes følgende:

»Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal denne medlemsstats kompetente myndighed give ansøgeren mulighed for at få adgang til dette erhverv og udøve det på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis han er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for at få adgang til eller for at udøve det samme erhverv.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

[…]

b) de skal attestere, at den pågældende har erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart forud for det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11.«

Nationale bestemmelser

8 Den 6. november 2007 vedtoges lovdekret nr. 206 om gennemførelse af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer såvel som af direktiv 2006/100/EF, som tilpasser visse direktiver vedrørende den frie bevægelighed for personer som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (decreto legislativo n. 206 — Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell'adesione di Bulgaria e Romania, almindeligt tillæg til GURI nr. 261 af 9.11.2007, herefter »lovdekret nr. 206/2007«).

9 Den forelæggende ret fortolker imidlertid dette lovdekret således, at det ikke finder anvendelse på erhvervet som universitetslærer.

10 I Italien kræves der ikke noget uddannelsesbevis eller nogen erhvervserfaring for at få adgang til dette erhverv.

11 Udvælgelsesproceduren for universitetslærere er i Italien reguleret ved lov nr. 230 af 4. november 2005 om nye bestemmelser for universitetslærere og -forskere og om delegationsbeføjelse til regeringen for at omstrukturere ansættelsen af universitetslærere (legge n. 230 — Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari, GURI nr. 258 af 5.11.2005, herefter »lov nr. 230/2005«) og ved lovdekret nr. 164 af 6. april 2006 om reform af reglerne om ansættelse af universitetslærere i henhold til artikel 1, stk. 5, i lov nr. 230/2005 (decreto legislativo n. 164 — Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, n. 230, GURI nr. 101 af 3.5.2006, herefter »lovdekret nr. 164/2006«).

12 Artikel 1, stk. 5-9, i lov nr. 230/2005 fastsætter følgende:

»5. Med henblik på at reformere reglerne om ansættelse af universitetslærere samtidig med, at der sikres en udvælgelse, som er tilpasset dette hvervs beskaffenhed, har regeringen en delegationsbeføjelse til inden seks måneder fra datoen for denne lovs ikrafttrædelse og under overholdelse af universitetsinstitutionernes autonomi at udstede et eller flere lovdekreter i overensstemmelse med følgende principper og kriterier:

a) før den 30. juni hvert år iværksætter Undervisnings-, universitets- og forskningsministeriet ved dekret og for hver videnskabelig sektor og disciplin procedurer med henblik på at tildele det nationale akademiske kvalifikationsbevis, separat for kategorien ordinære professorer og kategorien assisterende professorer, og navnlig under fastsættelse af:

1) bestemmelser om det maksimale antal personer, der afhængigt af universiteternes behov i hver kategori og for hvert fag kan opnå det nationale akademiske kvalifikationsbevis. Dette antal oplyses af universiteterne, forhøjet med en

koefficient på maksimalt 40% med garanti for økonomisk dækning og med forbehold for, at det nationale akademiske kvalifikationsbevis ikke indebærer en ret til at undervise. Endvidere fastsættes de procedurer og frister, som skal gælde for indkaldelse til samt afholdelse og afslutning af de egnethedsprøver, som finder sted på universiteterne, idet det sikres, at bedømmelsesudvalgenes foranstaltninger og beslutninger offentliggøres. For hvert fag skal der for hver femårsperiode og for hver kategori tilbydes mindst en stilling til indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis.

[…]

6. Kandidater, som er fundet egnede, men som ikke indkaldes efter allerede afholdte procedurer, eller hvis sagsmappe er blevet godkendt, bibeholder deres nationale akademiske kvalifikationsbevis i en periode på fem år, efter at det er tildelt. De forskellige universiteters tildeling af stillinger som ordinær og assisterende professor ved indkaldelse af egnede undervisningskandidater […] skal under alle omstændigheder foregå under overholdelse af procedurerne […]

[…]

8. Universiteterne tildeler stillinger som ordinær og assisterende professor efter afslutningen af procedurer, som er fastsat i universiteternes egne reglementer, der sikrer en sammenlignende vurdering af kandidaterne, og at alle foranstaltninger offentliggøres, og som er forbeholdt personer med det nationale akademiske kvalifikationsbevis som omhandlet i stk. 5, litra a), […]

9. Universiteterne […] kan besætte en procentdel, der ikke overstiger 10%, af stillingerne som ordinær og associeret professor, ved direkte udnævnelse af udenlandske eller italienske specialiserede forskere ansat i udlandet, som dér har opnået et kvalifikationsbevis for kompetence til at undervise på samme niveau […]«

13 Artikel 3 i lovdekret nr. 164/2006 med overskriften »National akademisk kvalifikation« bestemmer:

»1. Det nationale akademiske kvalifikationsbevis opnås ved afslutningen af procedurer, der indledes ved dekret fra ministeren for hvert fag og separat for kategorien ordinære professorer henholdsvis kategorien assisterende professorer.

2. Det nationale akademiske kvalifikationsbevis tildeles under overholdelse af de kvotaer, som fastsættes i meddelelsen til de kandidater, der for så vidt angår kategorien ordinære professorer har »piena maturità scientifica« og for så vidt angår kategorien assisterende professorer har »maturità scientifica«.

3. Det nationale akademiske kvalifikationsbevis er en nødvendig betingelse for at deltage i de i lovens artikel 1, stk. 8, omhandlede procedurer og indebærer ikke en ret til at udøve hvervet som universitetslærer.

4. Med henblik på deltagelse i ansættelsesprocedurerne er gyldigheden af det nationale akademiske kvalifikationsbevis fire år regnet fra dets tildeling.«

14 Artikel 9 i lovdekret nr. 164/2006 har overskriften »Bedømmelsesudvalgenes arbejde« og bestemmer:

»1. Udvalgene, der har sæde ved de universiteter, hvor egnethedsprøverne finder sted, vælger deres formand og opstiller hovedkriterierne og procedurerne for en sammenlignende bedømmelse af kandidaterne, idet de i størst muligt omfang anvender nationalt og internationalt anerkendte parametre.

[…]

3. Ved bedømmelsen af kandidatens videnskabelige produktion, øvrige akademiske titler og generelle curriculum, herunder den pågældendes undervisningsaktiviteter samt eventuel erhvervserfaring og organisatorisk erfaring, tager udvalget hensyn til følgende kriterier:

a) den videnskabelige produktions originale og innovative karakter, herunder publikationer, patenter og innovative projekter, samt den metodiske stringens

b) analytisk vurdering af kandidatens eget bidrag til fælles videnskabeligt arbejde, når dette bidrag kan identificeres

c) ledelse og koordinering af forskningsgrupper

d) graden af sammenfald mellem kandidatens aktiviteter og disciplinerne under det fag, som proceduren er indledt for, eller de tværfaglige områder, som disciplinerne omfatter

e) publikationernes forskningsmæssige betydning og deres udbredelse inden for videnskabelige kredse

f) om den videnskabelige produktion har været vedvarende, også set i forhold til udviklingen i viden inden for det specifikke fag

g) betydningen og beskaffenhed af undervisningsaktiviteter ifølge attesteringer fra de relevante organer

h) betydningen og beskaffenheden af virksomhed udøvet på det kliniske og terapeutiske område eller på ethvert andet erhvervs- eller arbejdsområde, hvor de hertil knyttede erfaringer og kompetencer udtrykkeligt er opnået eller supplerer kandidatens generelle profil.

4. Udvalgets vurdering af kandidatens videnskabelige produktion, kvalifikationsbeviser og samlede fortjeneste formuleres med specifikke henvisninger til de i stk. 1 og 3 omhandlede kriterier.

5. Ved afslutningen af bedømmelsen af kandidatens videnskabelige produktion og kvalifikationsbeviser inden for rammerne af egnethedsprøverne for kategorien assisterende professorer aflægger kandidaterne en pædagogisk prøve og forsvarer deres videnskabelige produktion. Det kan i indkaldelsen af ansøgninger fastsættes, at disse prøver aflægges på det fremmedsprog, der er genstand for den sammenlignende bedømmelse. Inden for rammerne af prøverne for ordinære professorer forsvarer kandidaterne deres videnskabelige produktion, og kandidater, der ikke er assisterende professorer, aflægger tillige en pædagogisk prøve, der tæller med i den generelle bedømmelse.

[…]

9. Ved afslutningen af sit arbejde vælger udvalget efter en sammenlignende bedømmelse ved en flertalsbeslutning de kandidater, som findes værdige til det nationale akademiske kvalifikationsbevis under overholdelse af de kvotaer, der er fastsat i indkaldelsen af ansøgninger.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

15 Som resultat af en akademisk karriere, der blev påbegyndt i 1991, opnåede den italienske statsborger Angelo Rubino i 2005 »Habilitation« (facultas legendi) i oceanografi samt »Lehrbefugnis« (venia legendi) ved fakultetet for geofysisk videnskab, universitetet i Hamburg (Tyskland). Disse titler attesterer, at han er kvalificeret til at undervise på universitetet som ordinær professor (»Ordinarius«) under det tyske system for videregående uddannelser.

16 Angelo Rubino arbejder på nuværende tidspunkt som fysisk oceanograf ved universitetet Ca' Foscari i Venedig (Italien) og har siden 1999 været optaget i det italienske register over universitetsforskere.

17 Siden den 14. september 2007 har Angelo Rubino flere gange ansøgt om anerkendelse i Italien af sine kvalifikationer opnået i Tyskland med henblik på at blive optaget på listen over indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis.

18 Ved afgørelse af 23. januar 2008 gav ministeriet imidlertid afslag på disse forskellige ansøgninger. Ministeriet bestrider, at en »Lehrbefugnis« opnået i Tyskland kan sidestilles med det nationale akademiske kvalifikationsbevis i det italienske universitetssystem, idet det mener, at lovdekret nr. 206/2007 ikke finder anvendelse, da stillingen som universitetslærer ikke udgør et »lovreguleret« erhverv i Italien, eftersom ansættelse sker på grundlag af en udvælgelsesprocedure, hvori man kan deltage, uden at der stilles krav om et bestemt uddannelsesbevis.

19 Angelo Rubino har indbragt ministeriets afgørelse for Tribunale amministrativo regionale del Lazio (den regionale forvaltningsdomstol i Lazio) og har gjort gældende, at den er i strid med fællesskabsretten, særligt direktiv 2005/36.

20 Da Tribunale amministrativo regionale del Lazio finder, at der hersker tvivl om, hvorvidt de italienske regler er forenelige med fællesskabsretten, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er fællesskabsprincipperne om fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i medfør af artikel 3, stk. 1, litra c), [EF] og artikel 47, stk. 1, [EF] samt bestemmelserne i [direktiv 2005/36] til hinder for en national lovgivning som […] lovdekret nr. 206/2007, der udelukker universitetslærere fra rækken af lovregulerede erhverv med henblik på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer?«

Om det præjudicielle spørgsmål

21 Ifølge den forelæggende ret kræves der i Italien ikke noget uddannelsesbevis eller nogen erhvervserfaring for at få adgang til eller for at kunne udøve erhvervet som universitetslærer.

22 Herefter skal det forelagte spørgsmål forstås således, at det nærmere bestemt ønskes oplyst, om den omstændighed, at adgangen til dette erhverv er forbeholdt kandidater, der har bestået en udvælgelsesprocedure som den, der fører til opnåelse af det nationale akademiske kvalifikationsbevis, medfører, at nævnte erhverv er et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36.

23 Det bemærkes herved, at definitionen af begrebet lovreguleret erhverv i direktiv 2005/36's forstand henhører under fællesskabsretten (jf. analogt vedrørende direktiv 89/48 dom af 8.7.1999, sag C-234/97, Fernández de Bobadilla, Sml. I, s. 4773, præmis 14, og af 9.9.2003, sag C-285/01, Burbaud, Sml. I, s. 8219, præmis 43).

24 Det fremgår af artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36, at der foreligger et lovreguleret erhverv, når betingelserne for at få adgang til eller udøve dette erhverv enten direkte eller indirekte er fastlagt i love eller administrative bestemmelser, som kræver, at den pågældende skal være i besiddelse af bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer.

25 I henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 11, litra a), nr. i), i direktiv 2005/36 kan de pågældende erhvervsmæssige kvalifikationer bl.a. bestå i kvalifikationer, som er attesteret ved et uddannelsesbevis eller et kursusbevis udstedt på grundlag af en specifik eksamen uden forudgående uddannelse.

26 Angelo Rubino har gjort gældende, at det nationale akademiske kvalifikationsbevis er et kursusbevis udstedt på grundlag af en sådan specifik eksamen uden forudgående uddannelse som omhandlet i artikel 11, litra a), nr. i), i direktiv 2005/36. Heraf udleder han, at der er tale om en erhvervsmæssig kvalifikation som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), og at erhvervet som universitetslærer følgelig er et lovreguleret erhverv i Italien i medfør af nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, litra a). Angelo Rubino konkluderer på denne baggrund, at de kvalifikationer, han har opnået i Tyskland, i henhold til direktivets artikel 13, stk. 1, giver ham ret til at blive optaget på listen over indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis.

27 Imidlertid bemærkes, at det følger af retspraksis, at de generelle ordninger for anerkendelse af eksamensbeviser, som blev indført ved direktiv 89/48 og 92/51, ikke omhandler valget af de udvælgelses- og ansættelsesprocedurer, der skal anvendes ved besættelse af stillinger, og at disse ordninger ikke kan påberåbes til støtte for et krav om faktisk at blive ansat. Ordningerne er begrænset til at pålægge en pligt til anerkendelse af kvalifikationer erhvervet i en medlemsstat, således at en person, der besidder sådanne

kvalifikationer, kan søge en stilling i en anden medlemsstat i overensstemmelse med de udvælgelses- og ansættelsesprocedurer, som dér regulerer adgangen til et lovreguleret erhverv (jf. i denne retning vedrørende direktiv 89/48 Burbaud-dommen, præmis 91). Disse principper opretholdes uændret efter omstruktureringen og forenklingen som følge af direktiv 2005/36's vedtagelse.

28 En ansøger kan derfor ikke påberåbe sig direktiv 2005/36 for at opnå dispensation fra en del af en udvælgelses- og ansættelsesprocedure.

29 Det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter og de af den forelæggende ret nævnte italienske regler, at opnåelse af det nationale akademiske kvalifikationsbevis er en af udvælgelsesetaperne i ansættelsesproceduren for universitetslærere.

30 Denne procedure omfatter således to etaper, hvoraf opnåelse af det nationale akademiske kvalifikationsbevis er den første. Indehavere af dette bevis får deres navn optaget på en liste over indehavere af et sådant kvalifikationsbevis og kan derefter under den anden etape af udvælgelsesproceduren ansøge om en bestemt stilling ved et universitet og dermed ansættes på grundlag af kriterier, der er forskellige for hvert universitet.

31 Hvad i særdeleshed angår udvælgelsesproceduren til opnåelse af det omhandlede kvalifikationsbevis bestemmer artikel 1, stk. 5, litra a), nr. 1), i lov nr. 230/2005 og artikel 3, stk. 2, og artikel 9, stk. 9, i lovdekret nr. 164/2006, at det maksimale antal personer, der kan opnå dette bevis, forudgående fastsættes for hvert fag afhængigt af det behov, universiteterne har tilkendegivet. Desuden fremgår det af artikel 1, stk. 8, i lov nr. 230/2005 og artikel 9 i lovdekret nr. 164/2006, at udvælgelsen sker på grundlag af en sammenlignende bedømmelse af de kandidater, som ansøger, snarere end ved at anvende absolutte kriterier. I henhold til artikel 1, stk. 6, i lov nr. 230/2005 og artikel 3, stk. 4, i lovdekret nr. 164/2006 er det nationale akademiske kvalifikationsbevis desuden kun gyldigt for en begrænset periode.

32 Det må konstateres, at en bestået udvælgelsesprocedure med henblik på at udvælge et forudbestemt antal af personer på grundlag af en sammenlignende bedømmelse af kandidaterne snarere end ved at anvende absolutte kriterier, og som fører til et bevis, hvis gyldighed er strengt tidsbegrænset, ikke kan anses for en erhvervsmæssig kvalifikation som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2005/36.

33 I denne sammenhæng er den af Angelo Rubino påberåbte omstændighed, at artikel 1, stk. 9, i lov nr. 230/2005 giver universiteterne mulighed for som en undtagelse til de almindelige regler at besætte 10% af professoraterne ved direkte udnævnelse af udenlandske eller italienske specialiserede forskere ansat i udlandet, og som i udlandet har opnået et bevis, der kan sidestilles med det nationale akademiske kvalifikationsbevis, ikke i sig selv relevant ved besvarelsen af det forelagte spørgsmål i relation til direktiv 2005/36. Det er i øvrigt ubestridt, at Angelo Rubino ikke påberåber sig nævnte undtagelsesbestemmelse i hovedsagen, men ansøger om at blive medtaget på listen over indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis uden at skulle deltage i den udvælgelsesprocedure, der er fastsat i de gældende nationale regler.

34 Henset til det forelagte spørgsmåls henvisning til EF-traktatens bestemmelser om de grundlæggende friheder, bemærkes dog, at artikel 39 EF og 43 EF garanterer statsborgerne i medlemsstaterne adgang til lønnet og selvstændig beskæftigelse uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. Det påhviler derfor de nationale myndigheder at sørge for, bl.a. at kvalifikationer opnået i andre medlemsstater bliver anerkendt med deres rette værdi og behørigt taget i betragtning inden for rammerne af en udvælgelsesprocedure som den, der fører til optagelse på listen over indehavere af det nationale akademiske kvalifikationsbevis (jf. analogt Burbaud-dommen, præmis 99 og 100).

35 Henset til samtlige de ovenfor anførte betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at den omstændighed, at adgangen til et erhverv er forbeholdt

kandidater, der har bestået en procedure med henblik på at udvælge et forudbestemt antal personer på grundlag af en sammenlignende bedømmelse af kandidaterne snarere end ved at anvende absolutte kriterier, og som fører til et kvalifikationsbevis, hvis gyldighed er strengt tidsbegrænset, ikke medfører, at nævnte erhverv er et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36.

36 Artikel 39 EF og 43 EF kræver imidlertid, at kvalifikationer opnået i andre medlemsstater skal anerkendes med deres rette værdi og behørigt tages i betragtning inden for rammerne af en sådan procedure.

Sagens omkostninger

37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Den omstændighed, at adgangen til et erhverv er forbeholdt kandidater, der har bestået en procedure med henblik på at udvælge et forudbestemt antal personer på grundlag af en sammenlignende bedømmelse af kandidaterne snarere end ved at anvende absolutte kriterier, og som fører til et kvalifikationsbevis, hvis gyldighed er strengt tidsbegrænset, medfører ikke, at nævnte erhverv er et

lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Artikel 39 EF og 43 EF kræver imidlertid, at kvalifikationer opnået i andre medlemsstater skal anerkendes med deres rette værdi og behørigt tages i betragtning inden for rammerne af en sådan procedure.

Underskrifter